

C.

Udkast til Lov

om

en Tillægs = Pension for Admiral Ulrich Anton Schönheyder.

(Forelagt Folkethinget den 29de Marts.)

Den Admiral Ulrich Anton Schönheyder ved allerhøieste Resolution af 3die August 1851 tillagte Pension forhøies med 128⁹/₁₀ Rbd. aarlig af Statskassen fra 1ste September 1851 at regne.

Motiverne til foranstaaende Lov ere saalydende:

Da Admiral Schönheyder i 1846 efter Anføgning fratraadte sin Stilling som 2den militair Deputeret i det daværende Admiralitets- og Commissariats = Collegium, og som Følge deraf mistede det for denne Post reglementerede Tillæg af 1,172 Rbd., blev der ved allerhøieste Rescript af 18de November 1846 tillagt ham 400 Rbd. af den militaire Pensionskasse som et personligt Tillæg, der skulde ophøre, naar han oprykkede i Vice-Admirals Gage. Admiral Schönheyder oppebar imidlertid dette personlige Tillæg ifkun for en Maaned, idet han frivilligt gav Afkald derpaa, og hans Afkald blev antaget ved allerhøieste Rescript af 16de December 1846.

Ved Admiral Schönheyders Afgang paa Grund af Alder søgte Marineministeriet at gjøre gjældende, at hans Uegennyttighed ved at gjøre Afkald paa det omhandlede Tillæg ikke burde komme ham til Skade ved Beregningen af hans Pension, og at Tillæget derfor burde betragtes som Pensions-Ojenstand for hele den Tid, det vilde have tilkommet ham, hvis han ikke havde renonceret derpaa. Denne Baaastand støttedes til en Betænkning fra Statsens Generalauditeur, der gif ud paa, at Admiral Schönheyders Ret til at erholde Pension af det nævnte personlige Tillæg vel maatte

ansees tvivlsom, men at der dog skønnedes at være overveiende Grunde for den bekræftende Besvarelse. Finantsministeriet fandt imidlertid, at der efter Udtrykkene i § 3 af Pensionsloven af 5te Januar 1851 ikke var tilstrækkelig Retgrund til at medtage Tillæget ved Beregningen af Admirals Pension, og da Finantsministeriet formeente, at der efter Pensionslovens Emanation ikke kunde være Spørgsmaal om at tage Hensyn til Billighedsgrunde, saa blev Admiral Schönheyders Pension ved allerhøieste Resolution af 3die August 1851 ifkun bestemt efter hans øvrige Indtægt.

Det antages aldeles utvivlsomt, at Admiral Schönheyder vilde have været berettiget til at erholde Pension ogsaa af Tillæget, hvis han, ved at give Afkald paa dette, havde forbeholdt sig, at det skulde medtages ved Beregningen af hans Pension, naar han engang udtraadte af Statsstjenesten, og det tør vel antages, at et slikt Forbehold var blevet taget, hvis det havde været at forudsee, at hans Ret til Pension af Tillæget vilde blive afhængig af, hvorvidt han havde oppebaaret det. Under de Forhold, der fandt Sted i 1846, da Afkaldet blev givet, var der imidlertid ingensomhelst Anledning til at antage, at denne Omstændighed vilde komme i særlig Betragtning, og da derhos Betydningen af det givne Afkald ikke kan ansees at have været at opgive enhver Fordeel, som det kongelige Tilfagn om Tillæget gav Afgang til, men ifkun at Admiralen med hans dahavende høiere Indtægter ikke vilde gjøre Fordring paa Udredelsen af den ham tillagte forøgede Indtægt, saa taler idetmindste Billighed i høi Grad for, at Admiral Schönheyders Pension forhøies i Forhold til Tillæget.

Efter det allerhøieste Rescript af 18de November 1846 skulde det omhandlede Tillæg ophøre, naar Admiral Schönheyder rykkede op i Vice-Admirals Gage. Dette skete fra 1ste Mai 1849, og den Pensionsforhøielse, hvorom der saaledes bliver Spørgsmaal, er, da Admiralen har tjent i 58 Aar, $\frac{2}{3}$ af $\frac{966\frac{2}{3}}{5}$ eller 128 ⁹/₁₀ Rbd.